31994R2714

1994 11 9 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 288/9

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2714/94
1994 m. lapkričio 8 d.
iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2054/89, nustatantį išsamias mažiausios importo kainos sistemos taikymo taisykles džiovintoms vynuogėms

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1986 m. vasario 24 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 426/86 dėl bendro perdirbtų vaisių ir daržovių produktų rinkos organizavimo [1] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1490/94 [2], ypač į jo 9 straipsnio 6 dalį,

kadangi Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2054/89 [3] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3821/92 [4], 2 straipsnio 3 dalis nustato sąlygas, pagal kurias džiovintų vynuogių perpardavimo kainų svertinis vidurkis laikomas importo kaina; kadangi, siekiant neleisti dirbtinai sumažinti apsaugos, būtina numatyti, kad importo muitai, atitinkantys faktiškai sumokėtus įvežimo ir netiesioginius mokesčius importuojant, būtų išskaičiuojami iš užregistruotų perpardavimo kainų; kadangi to reglamento 2 straipsnio 6 dalis apibrėžia sąvoką „galutinis vartotojas“; kadangi ta sąvoka negali būti taikoma gamintojams, kurie pateikia produktą tiesioginėje pakuotėje, nes net tuo atveju, jei pakuotė ir pateikimas pakeistų KN kodą, tai negali būti laikoma perdirbimu taikant šio reglamento nuostatas;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2054/89 6 straipsnis numato specialią kontrolės procedūrą; kadangi patirtis rodo, kad, taikant šią procedūrą, prekes išleisti į laisvą apyvartą turėtų būti leidžiama, kai tik pateikiama garantija, nustatyta 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, nustatančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą [5], įgyvendinimo nuostatas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2193/94 [6], 248 straipsnyje; kadangi tos garantijos turėtų būti reikalaujama net prieš atliekant minėtame 248 straipsnyje numatytus patikrinimus, jei muitinė abejoja dėl importo kainos autentiškumo; kadangi *a posteriori* patikrinimų atveju turėtų būti aišku, kad imamasi priemonių atsiimti priklausančius muitus pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą [7], 220 straipsnį; kadangi, be to, turėtų būti aišku, kad už nesumokėtus pagal visas kontrolės procedūras muitus turi būti mokamos palūkanos;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2054/89 7 straipsnio 1 dalis nustato sąlygas, kuriomis galima tarti, kad laikomasi mažiausios importo kainos; kadangi patirtis rodo, kad norint išvengti iškraipymo būtina atsižvelgti į faktiškai sumokėtus importo muitus ir bet kokio perdirbimo, kuris importuotam produktui taikomas jį importavus prieš parduodant galutiniam vartotojui, kainą;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Perdirbtų vaisių ir daržovių produktų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šiuo reglamentu Reglamentas (EEB) Nr. 2054/89 iš dalies pakeičiamas taip:

1. 2 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

a) 3 dalis išdėstoma taip:

„3. Kai nustatoma, kad perparduodant tiesiogiai ar per prekybos tarpininkus, kainos daugiau kaip už 15 % įvežtos siuntos, atėmus faktiškai sumokėtus importo muitus, yra mažesnės už mažiausią kainą, tų koreguotų kainų svertinis vidurkis laikomas importo kaina.“;

b) 6 dalis pakeičiama ir išdėstoma taip:

„6. Šiame reglamente, galutinis vartotojas — tai arba gamintojas, kuris aptariamąjį produktą naudoja, siekdamas jį kokiu nors būdu, išskyrus įpakavimo būdą, perdirbti į produktą, kuriam priskiriamas KN kodas, skirtingas nuo kodo, įrašyto išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijoje, arba mažmenininkas, parduodantis tik vartotojams.“;

(1) OL L 49, 1986 2 27, p. 1.
(2) OL L 161, 1994 6 29, p. 13.
(3) OL L 195, 1989 7 11, p. 14.
(4) OL L 387, 1992 12 31, p. 24.
(5) OL L 253, 1993 10 11, p. 1.
(6) OL L 235, 1994 9 9, p. 6.
(7) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

2. 6 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„*6 straipsnis*

1. Kai muitinė turi pagrįstų abejonių, ar išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijoje įrašyta kaina atspindi faktišką importo kainą, ji duoda leidimą produktą išleisti į laisvą apyvartą tik po to, kai importuotojas pateikia Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 248 straipsnio 1 dalyje minėtą garantiją ir antroje pastraipoje minėtas palūkanas už šešis mėnesius. Taikoma palūkanų norma, kuri pagal nacionalinius įstatymus galioja už grąžinamas laiku nesumokėtas sumas.

Importuotojai turi šešis mėnesius įrodymui, kad produktas yra parduotas tokiomis sąlygomis, kurios garantuoja, kad yra laikomasi minimalios importo kainos. Nesilaikant šio termino, garantija prarandama, nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies.

2. Importuotojui padavus tinkamai pagrįstą prašymą ir atitinkamai koregavus garantiją, kompetentingos institucijos pirmoje dalyje nustatytą terminą gali pratęsti ne daugiau kaip trim mėnesiais.“;

3. 7 straipsnio 1 dalis išdėstoma taip:

„1. Tariama, kad mažiausios importo kainos yra laikomasi, jei importuotojas pateikia įrodymus, susijusius su bent 95 % importuotos siuntos, kad per visus prekybos etapus, įskaitant pardavimą galutiniams naudotojams, produktas yra parduotas už kainą, kuri yra bent lygi mažiausiai importo kainai, atėmus faktiškai sumokėtus importo muitus. Jei produktas yra apdorojamas po jo išleidimo į laisvą apyvartą prieš parduodant galutiniam naudotojui, tokio apdorojimo kaina turi atsispindėti pardavimo galutiniam naudotojui kainoje.“;

4. 10 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„*10 straipsnis*

5. Kai patikrinimo metu kompetentingos institucijos nustato, kad nebuvo laikytasi mažiausios importo kainos, jos surenka priklausančius mokėti muitus pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 220 straipsnį. Nustatydamos mokėtinų muitų ar likusios jų mokėtinos dalies sumą, jos atsižvelgia į mokėtinas palūkanas nuo prekių išleidimo į laisvą apyvartą dienos iki muitų sumokėjimo dienos. Taikoma palūkanų norma, kuri pagal nacionalinius įstatymus galioja už grąžinamas laiku nesumokėtas sumas.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1994 m. lapkričio 8 d.

Komisijos vardu

René STEICHEN

Komisijos narys